

ประมวลฎีกาสงฆ์

“รวมดีสงฆ์”

- ชุดแรกที่สมบูรณ์ที่สุด ฎ. ๒๕๗๐ ถึงปัจจุบัน
- ในเล่มคือ ฎ.สรุป, พร้อม CD ฎ.ลงลึก
- รวม ฎ.สำคัญน่าสนใจจากคดีจริง

พิจารณาและนิยมโดย

พระพิพัฒนศาสตร์ อารัง
เจ้าคณะเขตหนองแขม เจ้าอาวาสวัดม่วง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัฐสิทธิ์ คุรุสุวรรณ
น.บ. น.ม. นบท.

ประมวลฎีกาสงฆ์

“ชุดแรกที่สมบูรณ์ที่สุด พ.ศ.๒๕๗๐ ถึงปัจจุบัน”

พร้อมฎีกาเสียบ CD ตาม :-

- ▶ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์
- ▶ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ.๑๒๓
- ▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
- ▶ ประมวลกฎหมายอาญา
- ▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ▶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- ▶ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร ฯ
- ▶ พระราชบัญญัติทางหลวง ฯ
- ▶ ประมวลรัษฎากร
- ▶ ประมวลกฎหมายที่ดิน

ฝ่ายวิชาการสุตปฎิทนา
www.soutpalsallaw.com

ประมวลฎีกาสงฆ์ "รวมคดีสงฆ์"

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์สุตฺรไพศาล

วิสุตฺร - อรทัย ธนชัยวิวัฒน์

16/4-9 เพชรเกษม 63 ซอยวัดม่วง บางแค กทม.10160

Tel. 0-2413-4349 (3 คู่สาย) FAX. 0-2455-5027

www.soutpaisallaw.com

รางวัลสินบน 500,000.-

ผู้แจ้งเป็นทางลับคู่มือตำรา ชีท
ติว ๆ ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ตำรา
“สุตฺรไพศาล” เบื้องต้นระบุเล่ม
เรื่อง - หน้าของเล่มพิมพ์หรือทำ
โดยใคร เมื่อใด - ทางใด - ชื่อที่อยู่
ดังเงื่อนไขใน Website

พิมพ์ครั้งที่ : 1

ปีที่พิมพ์ : มีนาคม 2553

ผู้รวบรวม : สิริวัฒน์ กาดำดวง

บรรณาธิการ : สิรินาถ อัครนิบุตร

Copyright @ เฟลท / ทอง

By Soutpaisal Law สงวนลิขสิทธิ์

จำนวน 1000 เล่ม

ISBN 9789745208056

ราคา 200 บาท

วิธีสั่งซื้อด่วน - ได้ดังใจ

1. ซื้อโดยตรง ณ สุตฺรไพศาล หรือจากตัวแทน, ซีเอ็ดบุ๊ค, แพร์พิทยา, ห้างร้านตัวแทนทั่วไทย
2. โดยทางธนาคาร หรือโอนเงินผ่านตู้ ATM ได้ 24 ชม./โอนแล้ว FAX หรือโทรแจ้งการสั่งซื้อ
3. โดยไปรษณีย์ แบบธนาคาร (ออนไลน์) สั่งจ่าย สุตฺรไพศาล ป.ท. ภาษีเจริญ พร้อมใบสั่งซื้อ

หมายเลขบัญชี “สุตฺรไพศาล โดยนายวิสุตฺร ธนชัยวิวัฒน์”

อีกทางเลือกหนึ่ง ในการชำระค่าสินค้า

ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์	ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์
กสิกรไทย	บางแค	053-2-13352-1	ทหารไทย	พราณนก	019-2-44357-0
กรุงเทพ	บางแค	120-4-91552-2	ไทยพาณิชย์	เพชรเกษม 69	112-2-04179-2
กรุงไทย	บางแค	040-1-01272-7			
กรุงศรีอยุธยา	เพชรเกษม 55	300-1-17888-8			

คำพิจารณาณ์

ความขัดแย้ง ความเห็นต่าง ต่างมุมมอง ต่างคำริ ต่างเชื่อ ต่างเข้าใจ ทั้งที่ต่างมีวุฒิภาวะ เปี่ยมคุณค่าคุณธรรม จึงต้องนำคดีขึ้นสู่กระบวนการวิธีพิจารณาคดีชำระข้อพิพาทด้วยข้อเท็จจริง ตามพยานหลักฐานสู่ข้อยุติ

ความวุ่นวาย ความรุนแรง ความไม่สงบ ล้วนจุดประกายสูญเสีย เสียโอกาส เสียศูนย์ เสียความเชื่อถือ ลดทอนกำลังสร้างสรรค์เช่นที่ปรากฏและเคยปรากฏในทุกระดับสังคม สถาบัน ยิงการเมืองโลกการเมืองระดับชาติ จึงโอกาสชิงไหวพริบล้วนเป็นแบบอย่างไม่ควรแก่การสรรเสริญ

คดีสงฆ์ จาก ฎีกา (คำพิพากษาศาลฎีกา) ผลจากการต่อสู้คดีโดยลำดับจากศาลชั้นต้น ไม่ว่าจะศาลแพ่ง - ศาลอาญา - ศาลแขวง - ศาลยุติธรรมที่เรียกชื่ออื่นก็ดี คู่ความที่ต้องการต่อสู้หมายชนะคดีฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่าย อุทธรณ์จนศาลอุทธรณ์พิพากษา และสุดท้ายหากมีประเด็นข้อต่อสู้ก็จะยื่นฎีกาตามวิธีพิจารณาคดีความกระทั่งศาลฎีกามีคำพิพากษาเป็นที่ยุติ ตามที่รวบรวมและเรียบเรียงแยกแยะตามกลุ่มกฎหมาย อันเป็นฎีกาย่อในเล่มและฎีกาเต็มในสื่อ CD น่าจะเป็นคู่มือประกอบการศึกษา สำหรับท่านทั้งหลาย ฯ

ขอเจริญพร

พระพิพัฒนศาสนธำรง

เจ้าอาวาสวัดม่วง เขตบางแค กรุงเทพ

เจ้าคณะเขตหนองแขม

คำนิยม

ปัจจุบันประเทศไทยประกอบด้วยพลเมืองที่นับถือศาสนาหลากหลายแตกต่างกัน แต่คนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ดังที่มีผู้กล่าวว่า“พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” โดยเฉพาะคณะภิกษุสงฆ์มีความสำคัญต่อสังคมไทยอย่างมาก ถือว่ามีส่วนช่วยขับเคลื่อน และอนุรักษ์พระธรรม คุณธรรม จริยธรรมของไทย ด้วยเหตุนี้รัฐสภาได้ตรากฎหมายสงฆ์ขึ้นในการใช้บังคับถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ กับทุกสถาบัน ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างกันให้เกิดความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี กฎหมายสงฆ์จึงได้วางกรอบให้ทุกฝ่ายปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง “บ้านกับวัด” อันทำให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมส่วนรวม แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายสงฆ์ก็เป็นเพียงกติกาที่วางไว้เท่านั้น หากได้มีการยกตัวอย่างเป็นอุทาหรณ์ซึ่งเป็นคติที่เกิดขึ้นจริงไม่

“หนังสือฎีกา : รวมคดีสงฆ์” จึงได้นำเสนอคดีจริงของกฎหมายสงฆ์แต่ละฉบับที่คู่ความนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลสูง คือ “ศาลฎีกา” ล้วนเป็นอุทาหรณ์และตัวอย่างสู่การเรียนรู้เรื่องจริงจากผลคดีซึ่งมีโอกาสดังเกิดประเด็นปัญหาซ้ำเดิมขึ้นอีก หนังสือเล่มนี้จึงมีเพียงได้เพิ่มวุฒิภาวะผู้อ่านองค์ความรู้แต่ละฎีกายังเกื้อกูล เอื้อการเข้าใจ เข้าถึงการมีส่วนร่วม ทั้งการพัฒนาสังคมในองค์กรและองค์การทุกภาคส่วนของทรัพยากรศาสนา เพื่อให้เกิดกระบวนการดำเนินคดีสงฆ์ สามารถส่งเสริมความเป็นธรรม ในการศึกษาคดีที่มีลักษณะเดียวกันเป็นบรรทัดฐาน โดยมีต้องเสียเวลาลองผิดลองถูก ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้จัดให้มีคำพิพากษาศาลฎีกา เป็นสัดส่วน โดยคัดสรรเฉพาะ คำพิพากษาศาลฎีกาสำคัญที่น่าสนใจ

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าประชาชนทั่วไปที่เป็นพุทธมามกะ และสาธุชนที่นับถือศาสนาพุทธ จักปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี รวมถึงกฎหมายและจริยธรรม อันมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ไม่ว่าฝ่ายศาสนา ซึ่งได้แก่สถาบันวัดวาอาราม ภิกษุสงฆ์ ไวยาวัจกร และฝ่ายฆราวาสที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนา อันเป็นความปรารถนาของ การจัดพิมพ์ “หนังสือฎีกา : รวมคดีสงฆ์” เล่มนี้ด้วยความตั้งใจอย่างดียิ่ง และจักเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านในการศึกษา ค้นคว้า เพิ่มเติม เป็นบ่อเกิดแห่งองค์ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายสงฆ์ได้เป็นอย่างดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัฐสิทธิ คุรุสุวรรณ

คำนำ

(พิมพ์ครั้งที่ ๑)

คดีสงฆ์ เริ่มรวบรวมตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๐ ถึงปัจจุบัน แทนการพิมพ์ครั้งแรก คือ เล่ม

“108 คดีสงฆ์”

หนังสือเล่มนี้เป็นการรวบรวมคดีที่เกี่ยวกับคดีสงฆ์ ซึ่งมีทั้งวัดเป็นผู้ฟ้อง, วัดเป็นผู้ถูกฟ้อง, พระฟ้องพระ, วัดฟ้องพระ, พระฟ้องวัด, และวัดฟ้องนิติบุคคล เช่น การฟ้องเกี่ยวกับการสัญญาเช่า บุกรุก เป็นต้น ฯลฯ

ดังนั้น ผู้อ่านควรจะศึกษาตัวบทกฎหมายไปพร้อมๆ กัน เพื่อประกอบในการทำความเข้าใจและอ้างอิงให้ถูกต้องครบถ้วน ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับคณะสงฆ์ทุกฉบับ วัดและพระสังฆาธิการทุกรูปควรมี **“ประมวลหลักกฎหมายสงฆ์”** เป็นกฎหมายสำเร็จรูป 2 เล่มครอบคลุมกฎหมายสงฆ์ทุกเรื่องทุกฉบับ เป็นทนายประจำตัวนักกฎหมายประจำวัด

กรณีต้องการศึกษาตัวบทกฎหมายสงฆ์ มี 2 สื่อ คือ : “CD รวมกฎหมายสงฆ์” ยกชุดมี 10 ชุดแทนหนังสือหลายตัว และชุดตัวกฎหมายสงฆ์ 3 ระดับสนใจโปรดโทรถามเข้าเยี่ยมชมใน Website ท้ายนี้

หนังสือฎีกาสงฆ์ สามารถอ่านได้ทั้งในหนังสือ และผู้รวบรวมยังนำฎีกาแบบเต็มกิ่งย่อสั้น นำมาลงไว้ในแผ่น CD ซึ่งจะเป็นคำพิพากษาทั้ง ๓ ศาล เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าลงลึกสู่องค์ความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง ประมวลฎีกาสงฆ์เล่มนี้ อาจมีการจัดทำเป็นหนังสือเสียงระบบ MP3 เมื่อได้รับการแนะนำเรียกร้อง

ขอนมัสการและขอบพระคุณ

สิริวัฒน์ กาดำดวง

ผู้รวบรวม

www.soutpaisallaw.com

คำย่อในหนังสือเล่มนี้

ป.พ.พ.	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ป.แพ่ง	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ป.วิ.แพ่ง	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ป.อาญา	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายอาญา
ป.วิ.อาญา	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ป.ที่ดิน	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายที่ดิน
ป.	หมายความถึง	ประมวลกฎหมาย
พ.ร.บ.	หมายความถึง	พระราชบัญญัติ
พ.ร.ก.	หมายความถึง	พระราชกำหนด
พ.ร.ฎ.	หมายความถึง	พระราชกฤษฎีกา
รจ.	หมายความถึง	ราชกิจจานุเบกษา
ปว.	หมายความถึง	ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฎ.	หมายความถึง	คำพิพากษาศาลฎีกา
พงส.	หมายความถึง	เจ้าพนักงานสอบสวน

๘๘๘๘
๘๘๘๘๘๘

สารบัญ

ประมวลฎีกาสงฆ์

	ฎีกา	หน้า
▶▶	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์.....	๑
▶▶	พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ.๑๒๑.....	๕๑
▶▶	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.....	๕๙
▶▶	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.....	๙๕
▶▶	ประมวลกฎหมายอาญา.....	๑๒๓
▶▶	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.....	๑๓๙
▶▶	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.....	๑๔๙
▶▶	พระราชบัญญัติรับราชการทหาร ฯ.....	๑๕๓
▶▶	พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.๒๔๘๒.....	๑๕๕
▶▶	ประมวลรัษฎากร.....	๑๕๗
▶▶	ประมวลกฎหมายที่ดิน.....	๑๕๙
▶▶	ดัชนีค้นหา.....	๑๖๓

แหล่งกฎหมาย 3 สื่อ :

MP3 เสียง - หนังสือ - CD กฎหมาย

กฎหมาย 6 ประเภท :

1. คำบท
2. อธิบาย
3. แปลอังกฤษ
4. ฎีกา
5. ตัวอย่าง
6. อื่น ๆ

⇒ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ ⇐

ฎ. ๑๕๘๐ - ๑๕๘๕/๒๕๕๐

วัดทองธรรมชาติ กับพวก

โจทก์

นาย ส. กับพวก

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๑

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๓๑ วรรคสาม บัญญัติเพียงว่าให้เจ้าอาวาสเป็นผู้แทนของวัดในกิจการทั่วไปเท่านั้น มิได้บังคับว่าการกระทำกิจการแทนวัดจะต้องประทับตราสำคัญของวัดด้วย ดังนั้นแม้หนังสือมอบอำนาจที่พระราชสุธรรมมาภรณ์มอบอำนาจให้ ป. มีอำนาจฟ้องคดีและทำนิติกรรมสัญญาใด ๆ แทนวัดโจทก์ที่ ๑ จะมีพระราชสุธรรมมาภรณ์ลงลายมือชื่อโดยมิได้ประทับตราสำคัญของโจทก์ที่ ๑ ไว้ด้วย ก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย โจทก์ที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจชงจาก ป. จึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์ที่ ๑ ได้

การทำหนังสือสัญญาเช่าที่ดินที่ไม่ได้จดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีผลฟ้องร้องบังคับคดีได้เพียง ๓ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๓๘ จึงเป็นการเช่าที่ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมการศาสนาตาม ข้อ ๕ ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๑) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

ฎ. ๘๑๙๖ - ๘๑๙๙/๒๕๔๙

วัดทองธรรมชาติ กับพวก

โจทก์

นาย บ. กับพวก

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๑ วรรคสาม

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๓๑ วรรคสาม บัญญัติว่า เจ้าอาวาสเป็นผู้แทนของวัดในกิจการทั่วไป หากได้บังคับว่าการกระทำกิจการแทนวัดจะต้องประทับตราสำคัญของวัดด้วยไม่ ทั้งไม่ปรากฏว่ามีตราสารจัดตั้งที่จำกัดอำนาจให้ต้องประทับตราสำคัญของโจทก์ที่ ๑ แม้หนังสือมอบอำนาจที่ ส. มอบอำนาจให้ ป. มีอำนาจฟ้องคดีและทำนิติกรรมแทนโจทก์ที่ ๑ จะปรากฏว่า ส. เพียงแต่ลงลายมือชื่อโดยมิได้ประทับตราสำคัญของโจทก์ที่ ๑ ไว้ด้วยก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย โจทก์ที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจชงจาก ป. จึงมีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์ที่ ๑ ได้

จำเลยให้การต่อสู้แต่เพียงว่าหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ประทับตราสำคัญของโจทก์ที่ ๑ ป. จึงไม่มีอำนาจทำหนังสือสัญญาเช่าที่ดินแทนโจทก์ที่ ๑ ได้เท่านั้น จำเลยไม่ได้ให้การถึงว่าขณะทำหนังสือสัญญาเช่าไม่มีหลักฐานการตั้งตัวแทนเป็นหนังสือ สัญญาเช่าจึงไม่มีผลผูกพันตาม

กฎหมาย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ทั้งมิใช่ปัญหาอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙

หนังสือสัญญาเช่าที่ดินมีข้อสัญญาว่าเมื่อครบกำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี แล้ว โจทก์ที่ ๑ ต้องต่อสัญญาเช่าออกไปอีกจนกว่าจะครบ ๓๐ ปี แม้การทำหนังสือสัญญาเช่าที่ดินจะเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการจดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมมีผลฟ้องร้องบังคับคดีได้เพียง ๓ ปี ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๕๓๘ จึงเป็นการเช่าที่ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมการศาสนาตาม ข้อ ๔ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๑) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

ฎ. ๒๗/๒๑/๒๕๔๘

นาย จ.

โจทก์

วัดศรีพรหมประสิทธิ์

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๗, ๓๙

หนังสือสัญญากู้ยืมที่มีข้อความว่า “พระครู ก. ได้ยืมเงินสดเพื่อจะจ่ายค่าก่อสร้างวัดให้ ลุล่วงไปด้วยดี...บาท กำหนดคืนให้หลังทอดกฐินวัดเรียบร้อยแล้ว” เป็นเพียงหลักฐานในการกู้ยืม เป็นหนังสือลงลายมือชื่อพระครู ก. ผู้ยืมตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง เท่านั้น มิใช่สัญญากู้ยืมเงินจึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ตาม ป.ร.ฎ. มาตรา ๑๑๘

หนังสือที่พระครู ก. ซึ่งรักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดจำเลยกู้ยืมเงินโจทก์เป็นหนี้ที่ใช้ในการก่อสร้างกุฏิอันเป็นศาสนสมบัติของวัดจำเลย มิใช่เป็นการกู้ยืมเพื่อตนเอง พระครู ก. กระทำการดังกล่าวแทนจำเลยได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ และ ๓๙ แห่ง พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ อีกทั้งเมื่อโจทก์ได้ส่งมอบเงินให้พระครู ก. ซึ่งกระทำแทนจำเลยไปแล้ว สัญญากู้ยืม บริบูรณ์ การที่จะต้องให้ไวยาวัจกรเป็นผู้เก็บรักษาเงินหรือต้องทำบัญชีรายรับรายจ่ายตาม กฎกระทรวงข้อ ๖ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๑) ซึ่งออกตามความใน พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ไม่เกี่ยวกับความบริบูรณ์ของสัญญาจำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ฎ. ๓๖๘๘/๒๕๔๖

วัดธรรมนิมิตต์หรือธรรมนิมิตร

โจทก์

นางสาว บ. กับพวก

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๔

หากเจ้าของเดิมอุทิศที่ดินให้แก่วัดโจทก์และที่ดินตกเป็นที่ธรณีสงฆ์ตามที่โจทก์กล่าวอ้าง การโอนที่ธรณีสงฆ์จะต้องทำตาม พระราชบัญญัติ คณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๔ คือ

โอนโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา แม้ที่ดินจะได้มีการโอนต่อกันมาหลายทอดจน ถึงจำเลยทั้งสอง เมื่อการโอนมิได้ทำตามกฎหมายจึงเป็นการโอนที่ต้องห้ามชัดแจ้ง ย่อมเป็นโมฆะ ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๐ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองซึ่งมี ชื่อเป็นเจ้าของโฉนดพิพาท และขับไล่จำเลยทั้งสองออกจากที่ดินพิพาทซึ่งจำเลยทั้งสองครอบครอง อยู่ได้ โดยหาจำต้องฟ้องเจ้าของเดิมและผู้รับโอนคนก่อนจำเลยทั้งสองไม่ ฟ้องโจทก์ไม่ต้องห้าม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๕

ฎ. ๓๗๖๐/๒๕๔๕	วัดใหม่โพธิ์งาม หรือวัดคลองมะพลับ	โจทก์
	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก	จำเลย
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๔๔	มาตรา ๕๐ (๑), ๕๐ (๒), ๕๑	
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕	มาตรา ๓๔	

แม้จำเลยจะมีชื่อใน น.ส.๓ ก. อันมีผลให้จำเลยได้รับคำรับรองของทางราชการว่าจำเลย เป็นผู้ทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว และยังได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายในฐานะ ที่มีชื่อในทะเบียนที่ดินว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ก็ตาม แต่เมื่อวัดโจทก์กล่าวอ้างว่าสิทธิของจำเลยไม่ถูกต้อง จึงเป็นการโต้แย้งสิทธิ ครอบครองของโจทก์แล้ว โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยได้

หลังจากตั้งวัดโจทก์ขึ้นแล้ว มีการตั้งโรงเรียนขึ้นโดยยืมศาลาวัดสร้างเป็นโรงเรียนอยู่ ๑๐ ปี จึงสร้างโรงเรียนในที่ดินของวัดด้วยความยินยอมของโจทก์ แต่เมื่อวัดโจทก์ย้ายออกไปแล้ว โจทก์ มิได้สละสิทธิในที่ดินพิพาทยังคงนำที่ดินออกหาผลประโยชน์ตลอดมา การที่โจทก์ยอมให้ทาง ราชการใช้ที่ดินพิพาทเป็นโรงเรียนหาใช่เป็นการยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยไม่ เมื่อที่ดินพิพาทมี ผู้ยกให้เพื่อสร้างวัด ซึ่งต่อมาก็มีการสร้างวัดขึ้นตามเจตนาของผู้ยกให้ ที่ดินพิพาทจึงเป็นที่วัดและ เป็นที่ธรณีสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๔๔ มาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็น กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น โดยที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๔๔ มาตรา ๕๑ และพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๔ จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดย พระราชบัญญัติเท่านั้น การที่มีผู้นำที่ดินพิพาทไปออก น.ส.๓ ก. เป็นชื่อจำเลยและต่อมาถูก เปลี่ยนแปลงขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุจึงเป็นการไม่ชอบ ที่ดินพิพาทยังคงสภาพเป็นที่วัดและที่ ธรณีสงฆ์ของโจทก์อยู่เช่นเดิม

ฎ. ๑๓๑๖/๒๕๔๔

นางสาว พ.

โจทก์

วัดครุใน กับพวก

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๕

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕

มาตรา ๓๓, ๓๔, ๓๕

จ. ถึงแก่กรรม ที่ดินของ จ. จึงตกทอดเป็นมรดกแก่ทายาทโดยธรรมรวมทั้ง ส. ซึ่งเป็นพระภิกษุด้วย ที่ดินที่ ส. ได้รับมรดกมาเช่นนี้มิใช่ที่ดินของวัด แม้จะได้มาในระหว่างที่อยู่ในสมณเพศ ส. จึงทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินส่วนของตนซึ่งยังมีได้แบ่งแยกจากที่ดินเดิมให้แก่โจทก์ได้ การที่ ส. ดำเนินการแบ่งแยกโฉนดที่ดินเสร็จในเวลาต่อมาแต่ยังมิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์แก่โจทก์ และถึงแก่ภรรยาเสียก่อน ที่ดินดังกล่าวยอมตกเป็นสมบัติของวัดจำเลย โดยผลแห่งกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๖๒๓

ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์และที่ศาสนสมบัติกลางเป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตาม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๕ ย่อมเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๕ (๔) ด้วย คำพิพากษาในส่วนที่ให้วัดจำเลยโอนที่ดินให้แก่โจทก์ หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย สภาพแห่งหนี้จึงไม่เปิดช่องให้บังคับได้ ทั้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๖ วรรคสาม ก็บัญญัติให้ศาลดำเนินการบังคับคดีเพียงเท่าที่สภาพแห่งการบังคับจะเปิดช่อง ให้กระทำได้เท่านั้น ที่ศาลชั้นต้นนัดพร้อมเพื่อให้จำเลยส่งมอบโฉนดที่ดินแก่โจทก์เพื่อดำเนินการจดทะเบียนรับโอนกรรมสิทธิ์ และมีคำสั่งให้จำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษาต่อไปจึงไม่อาจกระทำได้ กรณีมีเหตุให้ยกเลิกการบังคับคดี

การแบ่งแยกโฉนดที่ดินออกมาจากโฉนดเดิมไม่ถือว่าเป็นการจำหน่ายที่ดิน เพราะการจำหน่ายจะต้องเป็นการจดทะเบียนโอนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น การที่ ส. ซึ่งเป็นพระภิกษุดำเนินการแบ่งแยกโฉนดที่ดินของตนเสร็จแต่ยังมิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้โจทก์ก่อนที่ ส. ภรรยา จึงมิใช่ ส. โอนที่ดินให้แก่โจทก์ก่อน ส. ภรรยา ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นของวัดจำเลย

ฎ. ๑๑๓๐/๒๕๔๔

กรมไปรษณีย์โทรเลข

โจทก์

บริษัท ร. จำกัด

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๔

โจทก์ให้ ส. เป็นผู้ลงชื่อทำสัญญาก่อสร้างตึกแถวในที่ดินของจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมาย จ.๒ มี ศ. ซึ่งเป็นไวยาวัจกรของจำเลยที่ ๑ ลงชื่อเป็นคู่สัญญา โจทก์เคยรู้จักกับจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็น

ปล่อยชั่วคราวและเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวไว้ควบคุมพนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้สละสมณเพศได้กรณีหนึ่งหรือเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวและไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมพนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้สละสมณเพศได้กรณีหนึ่ง หรือเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวและพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่งหรือเป็นพระจรจัด พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้สละสมณเพศได้อีกกรณีหนึ่ง ในคดีก่อนที่จำเลยถูกจับกุม ในข้อหาที่มีวัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาทไว้ในครอบครอง พนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และพาจำเลยไปที่วัด บ. เพื่อให้จำเลยสึกแต่จำเลยไม่ยอมสึก และเจ้าอาวาสวัด บ. ก็ไม่ยอมสึกให้ พนักงานสอบสวนจึงพาจำเลยกลับไปสถานี่ตำรวจและจัดให้จำเลยลาสิกขาบทต่อหน้าพระพุทธรูปที่อยู่บนสถานี่ตำรวจ ดังนี้ จำเลยยอมเข้าใจได้ว่าจำเลยยังไม่ขาดจากความเป็นพระภิกษุเนื่องจากจำเลยไม่สมัครใจลาสิกขาบทและการดำเนินการให้จำเลยสละสมณเพศกระทำโดยพลการของเจ้าพนักงานตำรวจ เมื่อจำเลยแต่งกายเป็นพระภิกษุในพระพุทธรูปศาสนาเมื่อพ้นจากการคุมขังโดยได้รับการปล่อยชั่วคราวแล้ว ถือว่าจำเลยไม่มีเจตนากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๘

ฎ. ๗๔๙๐/๒๕๔๒

วัดโนนสูง

โจทก์

นาย ส. กัปปวก

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๓๑

วัดที่จะมีฐานะเป็นนิติบุคคลซึ่งหมายความรวมถึงวัดประเภทสำนักสงฆ์ด้วยนั้นหลังจากกรรมการศาสนาออกหนังสืออนุญาตให้สร้างวัดแล้ว ยังจะต้องมีการดำเนินการเพื่อขอตั้งเป็นวัดต่อนายอำเภอและผ่านขั้นตอนการพิจารณา การปรึกษาและการรายงานการขอตั้งวัดโดยหน่วยงานราชการต่าง ๆ ตามลำดับ จนเมื่อมหาเถรสมาคมพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจึงจะประกาศตั้งเป็นวัดในราชกิจจานุเบกษาได้ ดังนั้นวัดโจทก์แม้จะได้รับอนุญาตให้สร้างวัดแล้วแต่เมื่อยังไม่ได้มีการดำเนินการเพื่อขอตั้งเป็นวัดและได้รับอนุญาตจากทางราชการให้ตั้งวัดตามกฎหมาย ย่อมถือว่าขณะยื่นฟ้องโจทก์เป็นวัดประเภทสำนักสงฆ์ยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

ฎ. ๑๘๑๖/๒๕๕๒

นาย ฮ.

โจทก์

วัดศรีบุญเรือง กับพวก

จำเลย

นาง ข.

จำเลยร่วม

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๓๓ (๒), ๓๔

พระภิกษุ ส. ได้ที่ดินพิพาทมาในระหว่างเวลาที่อยู่ในสมณเพศและเป็นกรรมสิทธิ์ของพระภิกษุ ส. ในขณะที่ถึงแก่มรณภาพ ที่ดินพิพาทจึงตกเป็นสมบัติของวัดจำเลยที่ ๑ ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๖๒๓ แต่วัดมิใช่ทายาทโดยธรรมของพระภิกษุที่ถึงแก่มรณภาพตามมาตรา ๑๖๒๙ ดังนั้น การที่วัดจำเลยร้องขอให้ศาลตั้งจำเลยที่ ๒ เป็นผู้จัดการมรดกของพระภิกษุ ส. จึงมิใช่กรณีทายาทร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกเพื่อจัดแบ่งมรดกให้ทายาท การที่จำเลยที่ ๒ จดทะเบียนรับโอนที่ดินพิพาทในฐานะผู้จัดการมรดก จึงเป็นการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทไว้แทนจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โดยผลแห่งกฎหมาย

แม้ก่อนถึงแก่มรณภาพพระภิกษุ ส. ได้ทำสัญญาจะขายที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยร่วมและจำเลยร่วมได้ผ่อนชำระค่าที่ดินครบถ้วนแล้ว แต่เมื่อพระภิกษุ ส. ถึงแก่มรณภาพ ที่ดินพิพาทตกเป็นสมบัติของวัดจำเลยที่ ๑ โดยเป็นที่ธรณีสงฆ์ ซึ่งจะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๓ (๒) และมาตรา ๓๔ การที่จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้จัดการมรดกพระภิกษุ ส. จดทะเบียนโอนขายที่ดินพิพาทให้จำเลยร่วม แม้จะ โดยความเห็นชอบของจำเลยที่ ๑ ก็เป็นโมฆะตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๐ นิตินกรรมย่อมเสียเปล่ามาแต่แรก โดยศาลไม่จำเป็นต้องเพิกถอน และโจทก์ก็ไม่มีอำนาจฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันจดทะเบียนโอนขายที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ เพราะจำเลยทั้งสองไม่มีอำนาจทำนิตินกรรมจดทะเบียนโอนขายที่ดินพิพาทซึ่งเป็นธรณีสงฆ์ให้แก่โจทก์ได้ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าโจทก์ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพิพาทกับจำเลยที่ ๒ หรือไม่

ฎ. ๑๗๙๘/๒๕๕๒

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

นาย ข.

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๒๙

ตาม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๒๙ ที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๔ นั้น การสละสมณเพศเพราะถูกจับในข้อหาคดีอาญาแยกได้เป็น ๓ กรณี คือ ๑. เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวและเจ้าอาวาสไม่ยอมรับตัวไว้ควบคุม พนักงานสอบสวนดำเนินการให้สละสมณเพศได้ ๒. พนักงานสอบสวนหรือ

พนักงานอัยการเห็นว่าไม่ควรปล่อยชั่วคราวและไม่ควรมอบตัวให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุม ก็ดำเนินการให้สละสมณเพศได้ และ ๓. พระภิกษุรูปนั้นไม่ได้สังกัดอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งหรือเป็นพระจรจัด ก็ดำเนินการให้สละสมณเพศได้ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๔ ร้อยตำรวจโท ส. นำจำเลยไปมอบให้พนักงานสอบสวนโดยมี ก. แจ้งว่าจำเลยแต่งกายเป็นพระภิกษุโดยมิชอบและยุ่งเกี่ยวกับ พ. ภริยาของ ก. พนักงานสอบสวนจึงนำจำเลยไปพบเจ้าคณะเขตและพระภิกษุผู้ใหญ่อีกหลายรูปเพื่อสอบสวนจำเลย เมื่อไม่ได้รับความชัดว่าขณะนั้นจำเลยจำพรรษาและสังกัดวัดใดแล้ว จำเลยได้ยินยอมเลิกจากการเป็นพระภิกษุโดยเปลื้องจีวรออกแล้วแต่งกายด้วยชุดขาว เมื่อกรณีเห็นได้แจ้งชัดว่าจำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาและพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ทั้งจำเลยมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง พนักงานสอบสวนจึงได้ดำเนินการให้จำเลยสละสมณเพศโดยนำจำเลยไปพบเจ้าคณะเขตและพระภิกษุผู้ใหญ่อีกหลายรูปเพื่อทำการเลิกจำเลยจากการเป็นพระภิกษุ การที่จำเลยยินยอมเปลื้องจีวรออกแล้วแต่งกายด้วยชุดขาวเช่นนี้ถือได้ว่าจำเลยได้สละสมณเพศแล้วเพราะพระภิกษุที่ไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยหรือต้องปาราชิกจะขาดจากการเป็นพระภิกษุทันทีโดยเจ้าคณะเขตหรือเจ้าคณะตำบลหรือเจ้าคณะแขวงสามารถให้พระภิกษุรูปนั้นเลิกได้โดยไม่ต้องกล่าวคำอำลาสิกขา การที่จำเลยยินยอมเปลื้องจีวรออกเพื่อต่อสูคดี ย่อมไม่เป็นเหตุให้จำเลยกลับมาเป็นพระภิกษุใหม่อีก ดังนั้น การที่ต่อมาจำเลยกลับมาแต่งกายเป็นพระภิกษุเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นพระภิกษุจึงเป็นการกระทำที่เป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๒๐๘

ฎ. ๔๖๘๖/๒๕๔๑

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

นาย ส.

จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔๕

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการขอบใจหรืออนุโมทนาบัตร พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๓

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการขอบใจหรืออนุโมทนาบัตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้อ ๓ ระบุว่าเมื่อมีผู้บริจาคทรัพย์สินแก่วัดให้เจ้าอาวาสหรืออธิบดีเจ้าสังกัดตอบขอบใจหรืออนุโมทนา เห็นได้ว่าการออกอนุโมทนาบัตรจะต้องออกโดยเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ซึ่ง ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑ (๘) ระบุว่า "เอกสารราชการ" หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายรวมถึงสำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย และตาม พระราชบัญญัติ คณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๔๕ บัญญัติไว้ให้เวยาวัจฉกรและเจ้าอาวาสเป็นเจ้าพนักงานด้วย ดังนั้นอนุโมทนาบัตรจึงเป็นเอกสารราชการ

การกระทำของจำเลยที่กรอกข้อความลงในแบบอนุโมทนาบัตรจำนวน ๓๘ ฉบับ กับปลอมหนังสือราชการของจังหวัดกาฬสินธุ์และจังหวัดร้อยเอ็ดรวม ๓ ฉบับ เป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกัน จึงถือได้ว่าจำเลยได้กระทำความผิดหลายกรรมและผิดต่อกฎหมายรวม ๔๑ กระบวน

ฎ. ๓๖๙๙/๒๕๔๑ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
นาย พ.หรือสมณะ พ. จำเลย

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๑๘, ๒๓

กฎหมายอาญา มาตรา ๗ (พ.ศ.๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๘ และ ๒๓ คดีแดงที่ ๓๖๙๙-๓๗๓๙/๒๕๔๑

เมื่อจำเลยอุทธรณ์แต่เพียงว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นที่ว่าเสรีภาพในการนับถือศาสนาต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ และไม่เป็นไปตามมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับดังกล่าวเท่านั้น จึงไม่ใช่กรณีที่ศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ดังนี้ ศาลอุทธรณ์จึงไม่ต้องรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นไปเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัย และศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวที่จำเลยอุทธรณ์ได้

จำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่มีความผิดตาม ป.อ.มาตรา ๒๐๘ เพราะการกระทำของจำเลยเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๘ ที่ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนาและในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย

จำเลยเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาและก่อนจำเลยจะมีพรรษาครบ ๑๐ พรรษา จำเลยได้ทำหน้าที่ดังเช่นอุปัชฌาย์โดยจำเลยบวชให้แก่ผู้อื่น ทำหน้าที่เป็นพระผู้รับนำเข้าห่มเป็นพระผู้ใหญ่ในการบวช รวมทั้งเป็นผู้มอบเครื่องแต่งกายและอัฐบริวาร โดยจำเลยไม่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์ตามกฎหมายอาญาซึ่งขัดต่อ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๒๓ ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุที่บัญญัติว่าการแต่งตั้งถอดถอนพระอุปัชฌาย์ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระภิกษุอื่นเกี่ยวกับตำแหน่งปกครองสงฆ์ ตำแหน่งอื่น ๆ และ ไวยาวัจกร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายอาญา และกฎหมายอาญา มาตรา ๗ (พ.ศ.๒๕๐๖) ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๓

นักกฎหมาย ประชาชน เจ้าหน้าที่ทุกระดับ วัด พระสงฆ์ควรมีชุดนี้

สูตรไพศาล : แหล่งผลิตสื่อ นานากฎหมายกว่า ๒,๑๐๐ รายการ มีผลงานกฎหมายสงฆ์
ทั้งแยกเล่มและยกชุดดั่ง www.Soutpaisallaw.com

วัตถุประสงค์ : ให้มีชุด “กฎหมายสงฆ์ ๒๐ เล่ม” เพียงพอกับการมีและใช้ทุกกลไก
กฎหมายคณะสงฆ์ทุกรูปแบบ ดังรายการหน้าถัดไปนี้ ด้วย.- ๑) **ประสิทธิภาพ** เนื้อหาใหม่สุด
ถูกต้อง มั่นใจ ๒) **มีขนาด ๕ ปี** คุ้มครองท้ายเล่มทุกเล่ม ใช้สิทธิกรณีมีแก้ไข ๓) **เรียบเรียงดี**
มีต้องลำบากค้นคว้า ทุกเล่มเรียบเรียงให้เข้าถึงเข้าใจเร็ว ๔) **อุเทศยกขึ้นชี้แจง** ; เล่ม - เรื่อง
ที่แก้ไขเพิ่มมากจะบรรยายสรุปบันทึกแก้ไข ๕) **กฎหมายไทยทุกฉบับ** ; ดังเล่ม ๑๒ มี ๒ ภาค :
ภาค ๑ พิสูจน์กฎหมายปัจจุบัน และภาค ๒ ยืนยันกฎหมายยกเลิก ๆ โดยกฎหมายใด “ทันที”

วิธีสั่งซื้อ : ได้ทุกช่องทาง จะสั่งทาง Line / เบอร์โทรท้ายเล่ม

เหมาะสำหรับ : ใช้ศึกษาค้นคว้า ถวายวัดที่ผูกพัน ถวายสังฆทานหนังสือ สร้างสังคมให้
มีคุณภาพ บำเพ็ญกุศล ฉลองวันเกิด งานมงคล บวช สมรส งานอวมงคล และทุกโอกาส ฯ

ประโยชน์สูงสุด : กฎหมายสงฆ์ทุกเล่ม มีผลใช้บังคับและคุ้มครองบุคคล คณะบุคคล
นิติบุคคล เช่นเดียวกับหลักธรรมน้อมนำปฏิบัติจะเป็นมงคลอย่างยิ่ง

สั่งยกชุด : ฟรี! ธรรมบุญสุขภาพสงฆ์ อ.สมบุรณ์ หรือชุด “ตลับเมตรมหามงคล”
ศาสตร์ฮวงจุ้ยชั้นสูงที่แม่นยำ คู่มือ + ตลับเมตร+โปรแกรมใช้งาน มูลค่า ๕๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๑ “พ.ร.บ. คณะสงฆ์ฯ”** พ.ร.บ.ฯ แก้ ปี ๒๕๖๐-๑ โดย ฉ.๓ - ๔,
กฎกระทรวงบางฉบับ รวมถึงมติ มส. ที่สำคัญ : ใหม่สุด (๒๐๙) @ ๑๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๒ “การเรียไร”** ; แบ่ง ๕ ภาค เช่น ทุกเล่มมี ๑) พ.ร.บ.การเรียไร,
๒) ปชช.เรียไร, ๓) ราชการเรียไร, ๔) วัดเรียไร, ๕) มติ มส.ใหม่ที่สำคัญ (๒๒๖) @ ๑๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๓ “งานสารบรรณสงฆ์”** ; พิมพ์ครั้งที่ ๓ ชำระใหม่ เพิ่ม :
งานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์, มาตรฐานหนังสือ, หลักเกณฑ์, ไปรษณีย์นิเทศ (๗๐๘) @ ๑๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๔ “อาญาสงฆ์”** ๕ ภาค ๑) ฐานความผิด อาญาสงฆ์, ๒) ป.อาญา ถึง
๒๕๖๒, ๓) ไม่รู้อาญาสงฆ์, ๔) ข้อบังคับ และ ๕) กฎระเบียบใหม่ที่สำคัญ (๕๒๖) @ ๑๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๕ “กฎหมายสงฆ์ทางแพ่ง”** ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
บรรพ ๑. หลักทั่วไป , ๒. หนี้ , ๓. เอกเทศสัญญา (๕๒๓) @ ๑๐๐.-

⊙ **กฎหมายสงฆ์ ๖ “พุทธพาณิชย์”** ต่อจากเล่มที่ ๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ บรรพ ๓. เอกเทศสัญญา ๔. ทรัพย์สิน ๕. ครอบครัว ๖. มรดก (๕๒๓) @ ๑๐๐.-